

Nr. 21.
14.
desbr.

L ö g

um

skatt á ábuð og afnotum jarða og á lausafje.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Öll manntalsbókargjöld þau, sem nú eru, skulu af numin; en þau eru: skattur, gjafatollur, konungstíund, lögmannstollur og manntalsfiskur.

2. grein.

Af öllum jörðum, sem mietnar eru til dýrleika, hvort heldur eru bændaeignir, eignir kirkna eða prestakalla, þjóðeignir, eignir fátækra eða stofnana, eða hverju nafni sem nefnast, skal sá, er á jörðunni býr eða hefir hana til afnota, greiða $\frac{2}{5}$ alnar á landsvísu af hundraði hverju.

3. grein.

Af hverju lausafjárhundraði, sem telja ber fram til tíundar, skal sá, er fram á að telja, greiða eina alin á landsvísu.

4. grein.

Skattur þessi rennur í landssjóð, og skal goldinn sýslumönnum og bæjarfógetum á manntalsþingum ár hvert; frá honum veitast engar undanþágur, hvorki tilteknum stjettum nje eignum.

5. grein.

Gjaldið skal greitt í peningum eptir meðalverði allra meðalverða í hvers árs verðlagsskrá. Bresti gjaldanda peninga, getur hann greitt gjaldið í innskript hjá kaupmönnum þeim, er hlutaðeigandi sýslumaður tekur gilda eða í landaurum þeim, er nú skal greina: sauðfjenaði, hvítri ull, smjöri, fiski og dún eptir því verði, sem sett er á aura þessa í verðlagsskrá ár hvert, enda sje það verð eigi hærri en gangverð á gjalddaga.

Nr. 21. Lög 14. desbr. um skatt á ábuð og afnotum jarða og á lausafje.

27. dag desbrm.

L o v

Nr. 21.
14de
Decbr.

om

Skat paa Brugen og Benyttelsen af Jorbeiendom og paa Løsegodset.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Alle de nuværende Mandtalsbogsafgifter, nemlig: Skat, Gjaftold, Kongetiende, Laugmandstold og Mandtalsfist, ophæves.

§ 2.

Af alle skyldsatte Jorbeiendomme, være sig Selveiergods, eller Eiendomme tilhørende Kirker, Præstebald, Landskassen, Fattigvæsenet eller Stiftelser, eller af hvilken som helst anden Slags, erlægger den, som har Eiendommen til Brug eller Benyttelse, $\frac{2}{5}$ Aalen paa Landsvis for hvert Jordhundrede.

§ 3.

Af hvert tiendebart Løsegodshundrede erlægger den, som har at angive Godset til Tiende, 1 Aalen paa Landsvis.

§ 4.

Denne Afgift, med Hensyn til hvis Erlæggelse der ingen Fritagelser finder Sted, hverken personlige eller reelle, tilfalder Landskassen og erlægges til Sghsfelmand og Vshfogder paa de aarlige Mandtalsthing.

§ 5.

Afgiften udredes i Penge efter den aarlige Kapitelstart's Middelpriis. I Mangel af Penge kan Afgiften erlægges med Indskrift hos de Handlende, som vedkommende Sghsfelmand anser for vederhæftige, eller med følgende Naturalier: Faar, hvid Uld, Smør, Fisk og Dun efter den i Kapitelstarten paa hver enkelt af disse Vareforter fastsatte Priis, dog at denne ikke er høiere end deres Værdi i Handel og Vandel paa Forfaldstiden.

Nr. 21. Lov af 14de Decbr. om Skat paa Brugen og Benytt. af Jorbeiendom og Løsegodset.

Nr. 21.
14.
desbr.

6. grein.

Fyrir gjaldi þessu má gjöra fjárnám hjá gjaldanda samkvæmt opnu bræfi 2. apríl 1841, og hefir það í tvö ár frá gjalddaga forgöngurjett þann, sem skattgjöld til lands-
sjóðs hafa samkvæmt lögum.

7. grein.

Gjald þetta skal krafð í fyrsta sinn á manntalsþingum árið 1879.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amaliuborg, 14. dag desbrm. 1877.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 6.

Nr. 21.

Skatten kan inddrives ved Udpantning hos de Skattepligtige overensstemmende med Plakat af 2den April 1841 og nyder i to Aar fra Forfaldsdagen den samme Fortrinshet, som der ved Loven er tillagt Afgifter til Landskassen.

14de
Decbr.

§ 7.

Denne Afgift opkræves første Gang paa Mandtalsthingene i Aaret 1879.

Hvorefter alle Bedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 14de December 1877.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.